பக்தி இலக்கியம் : (unit 1)

Unit-1

9. சண்பை – சண்பை என்னும் கோரைப் புல்லால் மடித்த தமது குலத்தினரால் தனக்கு நேர்ந்த பழியானது பற்றாதவாறு கண்ணபிரான் (திருமால்) வழிபட்டது.

10. காளிபுரம் – காளி வழிபட்டதால் ஸ்ரீகாளி – சீகாழி.

11. கொச்சைவயம் – மச்சகந்தியை விரும்பிய பழிச்சொல் நீங்க - (கொச்சைப்படுவது) பராசரர் வழிபட்டது.

12. கழுமலம் – மலத்தொகுதி விலகுமாறு உரோமச முனிவர் வழிபட்டது.

சுவாமி : பிரமபுரீஸ்வரர், தோணியப்பர், சட்டை நாதர்

அம்பிகை : பெரியநாயகி, திருநிலைநாயகி

தல மரம் : பாரிஜாதம்

தீர்த்தம் : பிரம தீர்த்தம், காளி தீர்த்தம் முதலான இருபத்திரண்டு உள்ளன.

பண் : நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

(1.) தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர்
தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்
உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்து
ஏத்தஅருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: தோடு என்னும் அணியை அணிந்துள்ள, உமாதேவியை இடப்பாகம் உடைய சிவபெருமான் இடபவாகனத்தில் ஏறி, தூய வெண்மதியைச் சூடி திருவெண்ணீறு மேனியில் பொலிய என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவன். அப்பெருமான், ஒரு காலத்தில் நான்முகனுடைய வழிபாட்டினை ஏற்று அருள் செய்தவன். அவனே எனக்குக் காட்சி தந்தருளியவன். அவன் இவனே அல்லவா!

A. KOWSALYA

மு. துர்கா
பி.ஏ தமிழ்
இரண்டாமா

சிறப்புரை: சிவபெருமானுடைய திருக்கோலமும், அவனுடைய கருணையும் அப்பெருமானை வழிபடுபவர்களுக்கு அருள்புரியும் பண்பும் இப்பாடலில் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

செவி - அழகு. செவியின் – அழகன்.

(2.) முற்றல்ஆமையின நாகமோடுஏனம்
முளைக்கொம்புஅவை பூண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலி தேர்ந்தெனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்
கற்றல்கேட்டல்உடை யார்பெரியார்கழல்
கையால்தொழுது ஏத்தப்
பெற்றம்ஊர்ந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: ஆமையோடு, நாகம் முதலானவைகளை ஆபரணமாகக் கொண்டு திருஓடு ஏந்தி பிச்சை கொள்ளும் சிவபெருமான், என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவன். நல்ல நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களும், கேள்வி ஞானம் பெற்றவர்களும், திருத்தொண்டு செய்யும் பெருமக்களும் கரங்கூப்பி வணங்கி நிற்க இடபவாகனத்தில் காட்சி தரும் பெருமான் இவனல்லவா?

சிறப்புரை: தொண்டு செய்பவர்கள் பெரியவர்கள் என்பதும் அத்தகையோர்கள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று ஈசன் திருக்கழலைக் கைகளால் தொழுது போற்றுகின்றனர் என்பதும் குறிப்பால் அறிக.

பெரியார் – திருத்தொண்டர்கள்.

3. நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர்
நிலாவெண் மதிசூடி
ஏர்பரந்தஇன வெள்வளைசோரஎன்
உள்ளம்கவர் கள்வன்
ஊர்பரந்தஉல கின்முதலாகிய
ஒரூர்இது என்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: கங்கை தங்கும் சடையில் குளிர்ந்த வெண்ணிலவைச் சூடி, அழகிய வளைகள் கைகளி லிருந்து நழுவிச் செல்லுமாறு என் உள்ளத்தையும் மேனியையும் உருகச் செய்து கவர்ந்தவன் சிவபெருமான். உலகிலுள்ள ஊர்கள் யாவும் பிரளய காலத்தில் அழிந்தாலும், அழியாது எப்போதும் நிலவும் பிரமபுரத்தில் இருக்கும் பெருமான் இவனல்லவா!

சிறப்புரை: தேய்ந்த நிலவு ஈசன்பாற் சென்று வளரும் தன்மையுற்ற செயலானது, சிவபெருமான் புரிந்த அருட் செயலும் அவன் கொண்டுள்ள கருணையும் நினைக்குந் தோறும் தோன்றிய உணர்வு, ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் ஆற்றலாய் வெள்வளை நழுவும் காட்சி யமைந்தது.

நீர் – கங்கை; ஓர்நிலா – ஒருகலையுடைய நிலவு; ஒரூர் – ஒப்பற்ற ஊர்; பேர்பரந்த – பெரும் புகழ் எல்லா இடங்களிலும் சென்று விளங்குதல்.

4. விண்மகிழ்ந்தமதில் எய்ததும்அன்றி
விளங்குதலை யோட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தெனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தஅர வம்மலர்க் கொன்றை
மலிந்தவரை மார்பில்

பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: வானத்தில் பரந்து சென்று துன்புறுத்தும் தன்மையில் மகிழ்ச்சி கொண்ட முப்புரக் கோட்டை களை எரித்ததும் அன்றி, பிரமனுடைய கபாலத்தைப் பிச்சைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு பிச்சையேற்று என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டு, அரவமும் கொன்றை மலரும் மார்பினில் பொலிய உமாதேவியை மகிழ்ந்து இடப்பாகத்தில் வைத்து பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவனல்லவா!

மண் மகிழ்ந்த அரவம் – புற்றை விரும்பும் நாகம்.

5. ஒருமைபெண்மைஉடை யன்சடையன்விடை
ஊரும்இவன் என்ன
அருமையாகஉரை செய்யஅமர்ந்தெனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ள மிதிந்ததோர்
காலம்இது என்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: ஒரே வடிவத்தில் பெண்ணுருவும் ஆணுருவும் கொண்டு இரு உருவங்களைக் காட்டுபவனாகி, சடை முடியுடன் இடபத்தில் அமரும் சிவபெருமான் அருமையான உரைகளைச் சொல்லும் பொருட்டு எனது உள்ளம் அமர்ந்து என்னைக் கவர்ந்தவன். ஊழிக் காலத்திலும் அழியாத பெருமையுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவனல்லவா!

சிறப்புரை: சிவபெருமான் ஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய உள்ளத்தில் அருமையாக உரை

செய்ய அமர்ந்த நிலையினை "எனதுரை தனதுரையாக" என்றும்; "நல்லுரை ஞான சம்பந்தன்" என்றும் பிறிதோர் இடங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதும், ஈசன் பிறருக்குத் தோற்றம் தராமல் திருஞானசம்பந்தர் உள்ளத்தில் அமர்ந்து கவர்ந்த கள்வன் என்றும் சுட்டப் படுவதை உணர்க.

6. மறைகலந்தஒலி பாடலோடு ஆடலர்
ஆகிமழு வேந்தி
இறைகலந்தஇன வெள்வளைசோரஎன்
உள்ளம்கவர் கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழில்நீடுயர்
சோலைக்கதிர் சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: வேத ஒலி முழங்க, பாடலுடன் ஆடலும் செய்து மழு ஏந்தி இருப்பவன் ஈசன். அவன் என்னுடைய கைகளில் உள்ள வளைகள் தாமே கழன்று விழும்படி என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து உருகச் செய்தவன். அடர்ந்த சோலைகள் திகழ்ந்து நறுமணம் வீச நிலவின் தன்மையுடைய பிரம்மபுரத்தில் மேவிய பெருமான் இவனல்லவா!

சிறப்புரை: உள்ள உருக்கம் ஊன் சுருங்கும் நிலைதரும் என்பது இத்திருப்பாட்டில் "வெள்வளை சோர" என்பது உணர்த்திற்று.

இறை – கை; முன்கை. கறை – இருள், கருமை (அடர்த்தி).

7. சடைமுயங்குபுன லன்அனலன்எரி
வீசிச்சதிர் வெய்த
உடைமுயங்குஅர வோடுஉழிதந்துஎனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்

கடல்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானல்அம்
பொன்னஞ்சிறகு அன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரம்மேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: சடையில் கங்கையும் கரத்தில் நெருப்பும் ஒளிதந்து பெருமை கொள்ளவும், நாகமானது இறுகப் பற்றி உடலின் மீது திரியவும் காட்சி தந்து என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த சிவபெருமான், உப்பங்கழி பொருந்திய சோலையில் அன்னப் பறவைகள் தம் பேடைகளுடன் கூடியுள்ள பிரமாபுரத்தில் இருப்பவன். அவன் இவனல்லவா!

சிறப்புரை: அன்னப் பறவைகள் தம் பெடையுடன் கூடி மகிழ்ந்துள்ள காட்சி சிவசக்தியின் போக சாரத்தைக் குறிப்பது. ஈசனைப் பற்றுதலால் அடையும் பெருமை இங்கு நன்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

புனல் – கங்கை. சதிர்வு – பெருமை. உழிதரல் – திரிதல், பொருந்தி உலவுதல்.

8. வியர்இலங்குவரை உந்திய தோள்களை
வீரம்விளை வித்த
உயர்இலங்கைஅரை யன்வலிசெற்றுஎனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்
துயர்இலங்கும்உல கில்பலஊழிகள்
தோன்றும்பொழுது எல்லாம்
பெயர்இலங்குபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: சினத்தின் வயப்பட்டு வீரத்தைக் காட்டும் வகையில் கயிலையைப் பெயர்த்த இலங்கை அரசனுடைய வலிமையை அழித்து எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்த ஈசன், வினையின் கன்மத்தைச்

சேர்ந்துத் துயரை விளைவிக்கும் இந்த உலகில் ஊழிக் காலத்திலும் அழியாமல் நிலைத்து நின்று தனது சிறப்பினை நல்கும் பதியாகிய பிரமபுரத்தில் மேவியவன் அவன் இவனல்லவா?

வியர் – சினம். பெயர் – புகழ். தனது பெயர் நிலைத்திருக்குமாறு விளங்குதல்.

9. தாள்நுதல் செய்துஇறை காணியமாலொடு
தண்தாமரை யானும்
நீள்நுதல்செய்துஒழிய நிமிர்ந்தான் எனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்
வாள்நுதல்செய்மக ளிர்முதலாகிய
தல்உலகத்தவர் ஏத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: திருவடியைக் காணத் திருமாலும் திருமுடியைக் காணப் பிரமனும் முயற்சி செய்ய, அவர்கள் செயல் பயனற்றதாகச் செய்யும் வகையில் நீண்டு வளர்ந்தவனாகிய ஈசன் எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவன். வாள்போன்ற நெற்றியை உடைய மகளிர் முதலாக உலகத்தவர் அனைவரும் ஏத்தப் பேணிக் காக்கும் பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவன் அல்லவா!

சிறப்புரை: 'வாள்நுதல் செய்மகளிர்' என்பது வாளின் கூர்மை, அதனைப் பெற்றிருப்பவரின் உறுதி வீரம் காட்டுதலைப் போன்று கற்பு நெறியின்படி விளங்கும் மகளிரின் சிறப்பு புலப்படுத்தப் படுகிறது. 'பேணுதல் செய் பிரமாபுரம் பெம்மான்' என்பது திருத்தலத்தையும், தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனையும்

சுட்டுகின்றது. நீணுதல், நிமிர்ந்தான் – ஓங்கியுயரும் சிறப்பு அறிவிக்கப்படுகிறது.

தண் தாமரையான் – பிரமன்.

10. புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறம்
கூறநெறி நில்லா
ஒத்தசொல்லஉல கம்பலிதேர்ந்தெனது
உள்ளம்கவர் கள்வன்
மத்தயானைமறுக அவ்வுரிபோர்த்ததோர்
மாயம்இது என்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் அன்றே.

தெளிவுரை: புலன் உணர்வுகளை நீத்த புத்தரும் சமணரும் நன்னெறியில் அமையாத மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கூறிடினும் பிச்சையேற்று எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, செருக்குற்ற யானையை அழித்து அதன் தோலைப் போர்வையாக்கிக் கொண்டு பிறர் மாயை காட்டிப் பித்தனைப் போன்று பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவனல்லவா!

சிறப்புரை: வீரத்தைக் காட்டும் செயலாக யானையின் தோலை உரித்து அதன் அடையாளமாக அதன் தோலைத் தன் தோளில் போர்த்திக் கொண்டவனாயினும் பக்தர்களின் அன்பிற்கு வயப்பட்டு எளியவனாக உள்ள காட்சி பித்தர் போலும் எனச் சுட்டப் பெறுதல் காண்க.

மத்தயானை – செருக்கு, மயக்கம் உற்ற யானை. மறுக – துன்புற.

11. அருநெறியமறை வல்லமுனியகன்
பொய்கையலர் மேய

பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் தன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம்
பந்தன்உரை செய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை
தீர்தல்எளி தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மறைவல்ல பிரமன் பூசித்த பிரமாபுரம் மேவிய பெருமானை ஒன்றிய மனத்தினால் உணர்ந்து ஞானசம்பந்தன் உரைத்த திருநெறிய இத் தமிழ்ப் பதிகத்தை ஓதவல்லவருடைய தொல்வினை எளிதாகத் தீரும்.

குறிப்பு: இத்திருப்பதிகம், திருஞானசம்பந்தருக்கு உமாதேவியார் பொற்கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் கறந்து அமுது செய்வதற்கு அளித்ததும் அவர் தம் திருவாயில் பால் அருந்திய சுவடு கண்ட தந்தையார் அதன் காரணத்தை வினவிய ஞான்று எழுந்தது. "பெம்மான் இவனன்றே" என்னும் தொடர் அண்மைச் சுட்டு ஆதலால் ஞானசம்பந்தருக்கு ஈசன் அண்மையில் உள்ளதைக் குறிப்பால் அறியலாம்.

2. திருப்புகலூர்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். திருநாவுக்கரசர் முத்தித் தலம். அக்னி பகவான் பூசித்தது. முருக நாயனார் திருஅவதாரம் செய்தது: சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கிய அற்புதம் நிகழ்த்திய இடம் இதுவே.

சுவாமி : அக்னிபுரீஸ்வரர், கோணப் பிரான்

அம்பிகை : கருந்தாள்குழலி

பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய
பெம்மான்இவன் தன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம்
பந்தன்உரை செய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை
தீர்தல்எளி தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: மறைவல்ல பிரமன் பூசித்த பிரமாபுரம் மேவிய பெருமானை ஒன்றிய மனத்தினால் உணர்ந்து ஞானசம்பந்தன் உரைத்த திருநெறிய இத் தமிழ்ப் பதிகத்தை ஓதவல்லவருடைய தொல்வினை எளிதாகத் தீரும்.

குறிப்பு: இத்திருப்பதிகம், திருஞானசம்பந்தருக்கு உமா தேவியார் பொற்கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் கறந்து அமுது செய்வதற்கு அளித்ததும் அவர் தம் திருவாயில் பால் அருந்திய சுவடு கண்ட தந்தையார் அதன் காரணத்தை வினவிய ஞான்று எழுந்தது. "பெம்மான் இவனன்றே" என்னும் தொடர் அண்மைச் சுட்டு. ஆதலால் ஞானசம்பந்தருக்கு ஈசன் அண்மையில் உள்ளதைக் குறிப்பால் அறியலாம்.

2. திருப்புகலூர்

தல விளக்கம்: காவிரி தென்கரைத் தலம். திருநாவுக்கரசர் முத்தித் தலம். அக்னி பகவான் பூசித்தது. முருக நாயனார் திருஅவதாரம் செய்தது; சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கி அற்புதம் நிகழ்த்திய இடம் இதுவே.

சுவாமி : அக்னிபுரீஸ்வரர், கோணப் பிரான்
அம்பிகை : கருந்தாள்குழலி

தல மரம் : புன்னை மரம்
தீர்த்தம் : அக்னி தீர்த்தம் (பாணதீர்த்தம்)
பண் : நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

12. குறிகலந்தஇசை பாடலினான்நசை
யால்இவ்உலகு எல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மையனாய்எருது
ஏறிப்பலி பேணி
முறிகலந்ததொரு தோல்அரைமேல்உடை
யான்இடம்மொய்ம் மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்துஅயலேபுயல்
ஆரும்புக லூரே.

தெளிவுரை: பேரின்பத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு இசைப் பாடலில் பொருந்தும் ஒருவனாய் இந்த உலகில் நன்னெறியை இழைக்கும் விருப்பத்தினாலும் தன்மையினாலும் இடப வாகனத்தில் வீற்றிருந்தும், பிச்சையேற்றும் தோலாடையை உடையவனாகிய ஈசன் விளங்கும் இருப்பிடமானது நறுமணம் கமழும் நீர்நிலை சூழ்ந்த திருப்புகலூர் ஆகும்.

குறிகலந்த இசை — பேரின்ப நோக்கம் தோயும் விதத்தில் ஈர்க்கும் இசை. நெறிகலந்ததொரு நீர்மை — ஒழுக்கத்தில் தோயும் தன்மை – இனிமை. மொய்ம்மலர் — நெருக்கமாக மணம் தரும் மலர்; தாய்மைக்குணம் மிக்க என்பதும் அமையும்.

13. காது இலங்குகுழை யன்இழைசேர்திரு
மார்பன்ஒரு பாகம்
மாது இலங்குதிரு மேனியினான்கரு
மானின்உரி யாடை
மீதுஇலங்க அணிந்த தான்இமையோர்தொழ
மேவும்இடம் சோலைப்

துன்பே கவலைபிணி என்றிவற்றை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடீர்
என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்
அடியார் படுவது இதுவேயாகில்
அன்பே அமையும்அதி கைக்கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! பொன் போன்ற ஒளிர்வுடைய திருமேனியுடையவரே! சடை முடியும் பிறைச் சந்திரனும் உடையவரே! எனக்குத் துன்பமும் கவலையும் தரும் பிணியானது நணுகாதவாறு காத்தருள்வீர். அடியவர்கள் துன்புறுவது என ஆயின், அவர்கள் உம்மை நன்கு உணர மாட்டார்கள். எனவே சூலையைத் தீர்த்தருள் வீராக.

போலி – போன்ற.

10. போர்த்தாய் அங்கொர் ஆனையின் ஈருரிதோல்
புறங்காடு அரங்காநடம் ஆடவல்லாய்
ஆர்த்தான் அரக்கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டருள் செய்த அது கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல் சூழ் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் மேவும் ஈசனே! யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்து விளங்கும் நாதனே! சுடுகாட்டினை அரங்கமாகக் கொண்டு நடனம் புரியும் பெருமானே! இராவணனைக் கயிலை மலையின் கீழ் நெரித்துப் பின்னர் அருள் செய்த

[illegible] கருது [illegible] [illegible] வாடுகின்
என்றுடைய துன்பத்தையும் தீர்ப்பாய் அன்றோ!

இது இராவணனின் இசை கேட்டு அருள் புரி பெற்றியினை உணர்த்தியதாயிற்று. திருநாவுக்கரச தமது பிணியை அப் பான்மையில் தீர்த்தருளுமா கோருதலும் வேண்டுதலும் ஆயிற்று.

2. திருவதிகை வீரட்டானம்

தல விளக்கம்: பதிகம் எண் 1 காண்க.

பதிகக் குறிப்பு: திருநாவுக்கரசர், சமண சமயத்திலிருந் மீளவும் சைவம் சார்ந்ததை யொட்டி, அவ சமணத்தில் பொய்ம்மை காட்டினார் என்று குற்றத்தைச் சுமத்தி மதம் கொண்ட யானையை கொண்டு இடரச் செய்தனர். அவ்வமயம், திருப்பதிக அருளிச் செய்ய யானையானது நாவுக்கரச வணங்கித் திரும்பிச் சென்றது. அதுவே இவ்வற்பு திருப்பதிகம்.

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

11. சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்
சுடர்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண உரிவை யுடையும்
வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரண்முரண் ஏறும்
அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்

ருக்குத் திருவைந்தெழுத்து ஓதித் திருநீற்றி
அளித்து, இறைவனை இறைஞ்சுமாறு பணித்
அவ்வண்ணமே, அவர், வீரட்டேசுவரரை நண்
திருப்பதிகம் அருளிச் செய்ய, இறைவன் திருவருள
சூலை நோய் அகன்றது. ஈசன், பொருள் சேர்பு
அருளிச் செய்த பெற்றி கண்டு மகிழ்ந்து, "திருந
கரசர்" என்னும் பெயர் உலகிடை மலர்வதாக
அசரீரியாய்த் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

திருநாவுக்கரசர் என்னும் திருநாமமானது
வனால் அருளப் பெற்றது எனக் கொள்க. இவருள
பூர்வ திருப்பெயர் மருள் நீக்கியார் என்பதாம்.
ஒரு அற்புதத் திருப்பதிகம் ஆகும்.

பண் : கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான்அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக் கேஇர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதுஎன் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: திருவதிகையில் கெடில நதியின் பக்க
மேவும் வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் அ
தலைவனே! வினைப் பயனால் பிணியு
துன்புறுதல் நியதியாயினும், அத்தகைய வினைய
யாதென நான் அறியேன். அத்துன்பமானது, எத்
தீர்வுக்கும் இடம் இன்றி என் உடலின்கண் குட
சேர்ந்து வருத்துகின்றது. அப்பிணியானது

வனைப் போன்று வருத்துகின்றது. என்னால் தாங்
முடியவில்லை அதனை விலக்காதது ஏனோ
தேவரீரே! என்னைப் பீடித்துள்ள வயிற்று நோயை
தீர்த்தருள்வீராக. நான் இப்போது உமது திருவடிக்கே
ஆளாக்கப்பட்டுத் தேவரீர், என்னை ஏற்று
கொண்டுள்ளீர். தேவரீரைப் பகலிலும் இரவிலும்
பிரிதல் இல்லாது வணங்குவேன்.

சிறப்புரை: திருவாளன் திருநீற்றைத் தரித்துத் திரு
கோயிலின் கண் வந்துற்ற ஞான்றே திருவடிக்
ஆட்பட்ட சிறப்பினை "ஏற்றாய் அடிக்கே" என்ப
உணர்த்துவதாயிற்று. அடியவர்கள், துன்பம் இல்லா
நிலையை அடைதல் இயல்பாதலை நன்கு புல
படுத்தும் செம்மையின் வழி, இப்பிணியை விலக்காம
உள்ளீரே.! என்னும் வியப்புத் தோன்றுமா
"விலக்ககிலீர்" எனச் சுட்டப் பெறுவதாயிற்று.

இவ்வாறு, திருநீறு இட்ட அடியவர்க
பிணியால் துன்புறுதல் ஆயிற்றே எனப் பிற
கூறப்படுதலும் ஆயிற்று என்னும் உட்கருத்துத் தோன்
"கூற்று ஆயினவாறு" என்று உரைத்தல் சுட்டும். மற்று
கூற்றுவனின் பிடியிலிருந்து மார்க் கண்டேயனை
காத்த ஈசன் திருவருட் கருணையானது நெஞ்சிற் பதி
அத்தகைய நிலையில், குடலில் தோன்றிய பிணி
உருவகித்தது ஆயிற்று எனலும் ஆகும்.
இறைவனுடைய அருளாற்றலால் அன்றிப் பிறவற்றா
தீர்க்க இயலாது எனவும் சுட்டுதலாயிற்று.

பிணி தீரும் வகையில் பலவாறான மருத்து
மற்றும் மந்திர வகைகளை முன்னர் கண்டிருந்
அவற்றால் தீர்க்கப்படாத நிலையினால், இப்பிணிய

தோற்றத்தை யாராலும் அறிந்து கொள்ளாத இயல்பும் இவண் உணர்த்தியதாம்.

இனி வரும் காலங்களில், பகலும் இரவும் ஆகிய எல்லாக் காலத்திலும் தேவரீருக்குத் தொண்டு செய்யும் பாத்திரமாக ஆயினமையை உணர்த்தும் வகையாக "இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்" என உரைத்தருளப் பெற்றது. இது முழு நேரத் தொண்டினை விளக்கிற்று.

கூற்று – காலன்; கூறப்படும் சொல். கொடுமை – தீவினை; ஏற்றாய் – என்னை ஏற்றுக் கொண்டீர்; ஏறுவாகனம் உடையீர்.

2\. நெஞ்சம்உமக் கேஇட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது ஒப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகிவந் தென்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடீர்
அஞ்சேலும் என்னீர் அதிகைக்கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் அன்பிற்குரிய நாதனே! என்னுடைய நெஞ்சத்தில் உம்மையே பதித்து உள்ளேன். எல்லா நேரங்களிலும் தேவரீரையே நினைத்து இருந்தேன். தேவரீரை யன்றி வேறு ஒருவரையும் நினையாத என்மீது வந்து பற்றிக் கொண்டு நஞ்சு போன்று அச்சத்தைத் தரும் வயிற்றுப் பிணியை அகலுமாறு செய்வீர். அஞ்சாதே என்று உரைத்து அச்சத்தைப் போக்குவீர்.

சிறப்புரை: ஈசனை எவ்வகையிலிருந்து நினைத்தாலும், அப்பெருமானைப் போற்றிப் பரவுதலுக்கு ஒப்பாகும் என்பதனை ஓர்க. செயலால் வேறிடத்தின் வயப்பட்டு இருப்பினும், நெஞ்சிற் குடிகொள்ளும் இறைவன் இவண் சுட்டப் பெறுகிறார்.

தன்னை நினைத்து வழிபடும் அடியவர்களின் நெஞ்சில் கோயில் கொள்ளும் இறைவனின் செம்மையானது இவண் உரைக்கப் பெற்றது.

3\. பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேஉமக்கு ஆட்செய்து வாழலுற்றால்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றம்ஏற்றுகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலைகொண்டு
அணிந்தீர்அடி கேள்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: திருவதிகையில் கெடிலநதிக்கரையின் கண் உள்ள வீரட்டானத்தில் உறையும் நாதனே! இறந்தவர்களை எரித்து மேவும் சாம்பலைத் திருமேனியில் பூசும் பெருமானே! தேவரீரைப் பணிந்து போற்றும் அடியவர்களின் பாவங்களைத் தீர்த்தருளும் வல்லமை யுடையவரே! பிரம கபாலத்தைக் கையில் ஏந்திப் பிச்சையேற்று உழல்பவரே! தேவரீர் எனக்கு அருள் புரிவீர் என்னும் துணிவால் உமக்கு ஆட்பட்டேன். இடபவாகனத்தில் மேவும் ஈசனே! சூலை நோய் என்னைச் சுட்டெரிக்கின்றது. அதனை விலக்குவீராக.

பாற்றுதல் – கெடுத்தல், அழித்தல்.

4\. முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினால்
முனிந்துஎன்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னைஅடி யேன்உமக்கு ஆளும்பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்

தன்னை அடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர்தம் கடன் ஆவதுதான்
அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே! முன்னர், அறியாமையால் இருந்தேன். அஞ்ஞான்று எனக்குச் சூலை தந்து முனிந்து என்னை நலியுமாறு செய்தீர். இப்போது நான் தேவரீருக்கு ஆட்பட்ட அடிமை. அப்பிணி என்னைச் சுடுகின்றது. தலைவராகிய தேவரீர், அடியவர்களுடைய துயரைத் தீர்ப்பதன்றோ செய்யத் தகுந்த செயலாகும். அதனைப் புரிந்தருளும் வகையில் சூலை நோயைத் தீர்த்தருள்க.

5. காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது ஒப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: நீர் நிறைந்த திருவதிகைக் கெடிலத்தின் வீரட்டானத் துறையில் மேவும் அம்மானே! நீரின் ஆழத்தில் சிக்கித் தடுமாறிப் பின் மீண்டு எழும் வழித்துறை அறியாது தவிப்பது போன்று நைகின்றேன். நீரில் விழுவதற்கு முன்னர் அறிவுறுத்திய மொழியைக் கேளாது இகழ்ந்தமையால் இவ்வாறு அழிகின்றேன். என்னைக் காத்தருள் புரிவீராக.

பெற்றது. தனது தமக்கையாராகிய திலகவதியாரின் அருஞ் சொல்லை இகழ்ந்து வெளியே சென்ற பழைமை நிலையை எடுத்து ஓதும் குறிப்பில் "காத்தாள் பவர் காவல் இகழ்ந்தமை" என ஓதப் பெறுவதாயிற்று.

திருவைந்தெழுத்தின் பெருமையை யுணர்ந்த தன்மையானது "வார்த்தை இது ஒப்பது" என ஏத்துதலாயிற்று.

கயம் – நீர் நிலை, குளம்.

6. சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலம்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யில்பலி கொண்டுஉழல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன்அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! நல்ல நீர் கொண்டு தேவரீரை அபிடேகம் செய்து, தூய மலர் சாற்றித் தூபம் காட்டி ஏத்தும் பூசை வழிபாட்டினை யான் மறந்ததில்லை; நற்றமிழால் இசைபாடிப் போற்றும் மாண்பினை மறந்ததில்லை; நன்மையை அடைந்த காலத்திலும், தீமை உற்ற காலத்திலும் தேவரீரை மறந்ததில்லை; தேவரீரின் திருநாமத்தை மறந்ததில்லை., கபாலத்தை ஏந்திப் பலி கொண்டு உழல்பவரே! எனது உடம்பில் வாட்டும் சூலை நோயால் நான் கலங்குகின்றேன். அதனைத் தவிர்த்தருள்வீராக.

திருவாளனாகித் தமிழ் தந்த சிறப்பினை நனி உணர்த்தும் தன்மையில் தமிழோடு உள்ள இசையின் மாண்பானது ஏத்தப் பெறுவதாயிற்று. இத்தன்மையில், சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள், "பண்ணிடைத் தமிழ் ஒப்பாய் பழத்தினிற் சுவை ஒப்பாய்; கண்ணிடை மணி யொப்பாய் கடுவிருள் சுடரொப்பாய்" என, அருளிச் செய்துள்ளமையும் காண்க. ஈசனைப் "பேரும் ஓராயிரம் பேருடையார் பெண்ணோடு ஆணும் அல்லர்" எனப் புகன்றாலும், இவண், "உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்" என்பதில் நாமமாவது, திருவைந் தெழுத்து எனக் கொள்க. இதனை "நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே" என ஓதும் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கால் தெளிக.

அலந்தேன் – கலங்கினேன்.

7. உயர்ந்தேன் மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
ஒருவர்தலை காவல் இலாமை யினால்
வயந்தேஉமக்கு ஆட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேஎன் வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப் புரட்டி அறுத்து ஈர்த்திடநான்
அயர்ந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! இவ்வுலகில், எனக்கு, வழி நின்று உணர்த்துபவர் இல்லாத காரணத்தால் மனைவாழ்க்கையும், போகம் தரும் செல்வங்களுமே உயர்வுடையதெனப் பொய் யாகக் கருதி யிருந்தேன். இப்போது அவை உயர்ந்தது

நோயுானது என்னை வாட்டிட நான் அயர்ந்தேன். அந்த நோய் என்னை வலித்திழுக்கின்றது.' அதனைத் தவிர்த்தருள் வீராக.

சிறப்புரை: மனைவாழ்க்கையும், பொருட் செல்வமும் இறைவனைக் கருதாத காலத்தில் உயர்ந்த பொரு ளாகத் தோன்றுதலும், இறைவனைக் கருதிய காலத்தில் அவை சிறுமையுடையதாய் ஆதலும் உணர்த்தப் பெற்றது. இறைவனே பெரும் செல்வம் ஆதலும், அதனைப் பெறுதலே மன்னுயிர்களுக்கு உரிய பேறு என்பதும், உணர்த்தப் பெற்றது.

8. வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம்மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
சலித்தால் ஒருவர்துணை யாரும்இல்லைச்
சங்கவெண்குழைக் காதுடை எம்பெருமான்
கலித்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
அலுத்தேன் அடியேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் விளங்கும் ஈசனே! பொய்மையும் சூதும் கொண்ட மனத்தின் காரணமாக நன்மையை ஆய்ந்து அறியும் தன்மை இல்லாமை யினால், மனை வாழ்க்கையால் வாழும் நெறியினை உலகத்தவரின் பெரும் பேறாக வலிந்து கருதினேன். இப்போது அது பேறு ஆகாது என அறிந்தேன். வெண் குழையைக் காதில் அணிந்து விளங்கும் பெருமானே! என் வயிற்றில் பிணி இருந்து என்னை அயர்விக் கின்றது. அதனை அகற்றுவீராக.

9. பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்

துன்பே கவலைபிணி என்றிவற்றை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடீர்
என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்
அடியார் படுவது இதுவேயாகில்
அன்பே அமையும் அதி கைக்கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனே! பொன் போன்ற ஒளிர்வுடைய திருமேனியுடையவரே! சடை முடியும் பிறைச் சந்திரனும் உடையவரே! எனக்குத் துன்பமும் கவலையும் தரும் பிணியானது நணுகாதவாறு காத்தருள்வீர். அடியவர்கள் துன்புறுவது என ஆயின், அவர்கள் உம்மை நன்கு உணர மாட்டார்கள். எனவே சூலையைத் தீர்த்தருள் வீராக.

போலி – போன்ற.

10. போர்த்தாய் அங்கொர் ஆனையின் ஈருரிதோல்
புறங்காடு அரங்காநடம் ஆடவல்லாய்
ஆர்த்தான் அரக்கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டருள் செய்த அது கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல் சூழ் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிவுரை: வீரட்டானத்தில் மேவும் ஈசனே! யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்து விளங்கும் நாதனே! சுடுகாட்டினை அரங்கமாகக் கொண்டு நடனம் புரியும் பெருமானே! இராவணனைக் கயிலை மலையின் கீழ் நெரித்துப் பின்னர் அருள் செய்த

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

தேவாரம்

(ஏழாம் திருமுறை)

1. திருவெண்ணெய்நல்லூர்

பண் : இந்தளம்

நாடு : நடுநாடு

சுவாமி : தடுத்தாட்கொண்ட நாதர்

அம்பிகை : வேற்கண் மங்கையம்மை

வரலாறு : சிவபெருமான் தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட போது அவர் கட்டளைப்படியே பித்தா என்று தொடங்கிச் சொற்றமிழ் பாடப் பெற்றார் ஆரூருடைய நம்பி. இது முதல் திருப்பதிகம். (பெரிய புராணம் - தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் - 71)

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தா பிறை சூடி பெரு
மானே அரு ளாளா
எத்தால்மற வாதேநினைக்
கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
அத்தாஉனக்(கு) ஆளாய்இனி
அல்லேன்என லாமே. (1)

பித்தனே! பிறையைக் கண்ணியாகச் சூடியவனே! பெருமை உடையவனே! பெண்ணை யாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்

நல்லூரிலுள்ள 'அருள்துறை' என்னும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே! எனது நெஞ்சத்துள் உன்னை நீங்காமல் வைத்துள்ளேன். அதனால் உன்னை மறவாமல் நினைந்து முன்பே உனக்கு அடியவனாகி விட்டேன். இப்போது 'உனக்கு அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்வழக்காடியது பொருந்துமோ?

2. நாயேன்பல நாளும் நினைப்
பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற
லாகா அருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
நல்லூர் அருள் துறையுள்
ஆயா உனக்(கு) ஆளாய் இனி
அல்லேன் எனல் ஆமே. (2)

மூங்கில்கள் நிறைந்து வரும் பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய் நல்லூரின் கண்ணதாகிய அருள்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலைவனே. நாய்போலும் கீழ்மையுடையேனாகிய யான் எனது இளமைப் பருவத்தில் மனத்தால் நினைக்காமல் பேய்போல் அலைந்து இளைத்தேன. ஆயினும் இப்போது பெறுதற்கரிய உனது திருவருளைப் பெற்றேன். முன்பே நான் உனக்கு அடியவன். இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்வழக்குப் பேசியது பொருந்துமோ?

எய்த்தேன் – இளைத்தேன்; வேய் – மூங்கில்.

3. மன்னேமற வாதேநினைக்
கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி
ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
அன்னேஉனக் காளாய்இனி
அல்லேன்எனல் ஆமே. (3)

தலைவனே! கரையை மோதி பொன்னும் மணியும் வயிரமும் ஆகிய இவற்றைத் தள்ளிக் கொண்டு, ஒளி மிகுந்து வருகின்ற பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள்துறைக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள தாய் போன்றவனே. நான் முன்பே உனக்கு அடியவன். இப்போது அடியவன் அல்லேன் [illegible] வழக்காடியது பொருந்துமோ? இனி [illegible] எப்போதும் மறவேன்.

4. முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின்
மூவேன்பெற்றம் ஊர்தி
கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப்
பேனைக்குறிக் கொள்நீ
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
அடிகேள்உனக் காளாய்இனி
அல்லேன்எனல் ஆமே. (4)

இடபத்தை ஊர்பவனே. ஒளி நிறைந்த பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள் துறைக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே! நான் உனக்கு முன்பே அடியவன். இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்வழக்குப் பேசுவது பொருந்துமோ? [illegible] பொருந்தாமையை அகற்றி என்னை நீ [illegible] அருளினமையால் இனி நான் இறக்கவும் [illegible] பிறக்கவும். இவ்வுலகில் வாழப் பெறின் [illegible]

வருந்தலும் ஆற்றேன். நல்லொழுக்கம் விட்டு, பொய் பேசுவோனாகிய என்னை நீ வெறுத்து ஒதுக்காமல் ஏற்றருள்வாயாக.

5. பாதம்பணி வார்கள்பெறும்
பண்டம்அது பணியாய்
ஆதன்பொருள் ஆனேன்அறி
வில்லேன்அரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
ஆதீஉனக் காளாய்இனி
அல்லேன்எனல் ஆமே. (5)

அருளாளனே! பூக்களின் மகரந்தம் நிறைந்த பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள்துறைக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள முதல்வனே! முன்பே நான் உனக்கு அடியவன். இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்வழக்குப் பேசுவது பொருந்தாது. அப்பொருந்தாச் செய்கையைச் செய்தமையால் அறிவில்லாதவன் ஆனேன். அதனால் அறிவில்லாதவன் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாயினேன். ஆயினும் என்னை இகழாமல் ஏற்றருள்வாயாக.

6 தண்ணார்மதி சூடீதழல்
போலும்திரு மேனீ
எண்ணார்புரம் மூன்றும்எரி
உண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
அண்ணாவுனக் காளாய்இனி
அல்லேன்எனல் ஆமே. (6)

குளிர்ந்த சந்திரனைச் சூடியவனே! நெருப்புப் போலும் செம்மை நிறம் உடையவனே! பகைவர் அரண்கள் மூன்றையும் தீ உண்ணும்படி சிரித்தல் செய்தவனே! நீராடுவோரது பாவத்தைக் கழுவுகின்ற பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள்துறையில் கோயில் கொண்டுள்ள தலைவனே! நான் முன்னமே உனக்கு அடிமைப்பட்டவன். இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்வழக்காடுதல் தகுமா?

7. ஊனாய்உயிர் ஆனாய்உடல்
ஆனாய்உல கானாய்
வானாய்நிலன் ஆனாய்கடல்
ஆனாய்மலை ஆனாய்
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
ஆனாய்உனக்(கு) ஆளாய்இனி
அல்லேன்எனல் ஆமே.

பூக்களின் தேன்நிறைந்த பெண்ணையா தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரில் கோ கொண்டிருக்கும் இறைவனே! நீ உடலில் இ கொண்டு பொருள்களை உணர்ந்து வ உயிர்களாகியும், அவைகள் தங்கியிருக்கும் ளாகியும், வானாகியும், நிலமாகியும், கடல மலையாகியும் நிற்கின்றாய். இப்பெற்றி உனக்கு நான் முன்பே அடிமையாக இ இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதி பேசுவது பொருந்துமோ?

8. ஏற்றார்புரம் மூன்றும்எரி
உண்ணச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி
வேனோசெக்கர் வானீர்
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
ஆற்றாய்உனக்(கு) ஆளாய்இனி
அல்லேன்எனல் ஆமே. (8)

பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவனே. நீ உனக்குப் பகையாய் எதிர்த்தவர்களது அரண்கள் மூன்றையும் தீ உண்ணும் படி போர் செய்து அழித்தாய். சிவந்த சடையிடத்து ஆகாய கங்கையைத் தாங்கினாய். அப்பெருமைகளை அறியாமல் வீணே உழல்வேனோ? முன்பே நான் உனக்கு அடிமை. அதற்கு மாறாக இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்வழக்குப் பேசுவது தகுமோ?

9. மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை
ஓதீமங்கை பங்கா
தொழுவார் அவர் துயர்ஆயின
தீர்த்தல்உன தொழிலே
செழுவார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
அழகாஉனக்(கு) ஆளாய்இனி
அல்லேன் எனல் ஆமே. (9)

மழுப்படையை வலப்பக்கத்தில் ஏந்தியவனே, வேதத்தை ஓதுபவனே, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தில் உடையவனே, செழுமையான பெண்ணையாற்றின் தென்பால் உள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூர்

அருள்துறையில் கோயில் கொண்டுள்ள அழகனே! உன்னை வணங்குவாரது துன்பங்களைப் போக்கு பவனே! அதனால் என்னை வலிந்து ஆட்கொள்ள வந்தாய். நான் முன்பே உனது அடிமை. இப்போது 'அடியவன் அல்லேன்' என எதிர்த்துப் பேசுவது தகுமோ?

10. காரூர்புனல் எய்திக்கரை
கல்லித்திரைக் கையால்
பாரூர்புகழ் எய்தித்திகழ்
பன்மாமணி உந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர்அருள் துறையுள்
ஆரூரன்எம் பெருமாற்காள்
அல்லேன்எனல் ஆமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

மேகம்போல் [illegible]
[illegible]
அருள்துறையில் [illegible]
பெருமானுக்கு ஆரூரன் அடிமை [illegible]
எதிர்வழக்குப் பேசுவது [illegible]

2. திருப்பரங்குன்றம்

பண் : இந்தளம்
நாடு : பாண்டி நாடு
சுவாமி : பரங்கிரி நாதர்
அம்பிகை : ஆவுடை நாயகி

10. திருக்கோத்தும்பி

தில்லையில் அருளியது
சிவனோடு ஐக்கியம்

வண்டு வகைகளுள் மிகப் பெரியதாய் இருப்பது கோத்தும்பி அல்லது அரச வண்டு என அழைக்கப் படுகிறது. ஜீவாத்மாக்களுள் மானுட வடிவு எடுத்து வந்துள்ளவன் கோத்தும்பி என்று உருவகப் படுத்தி இயம்பப் படுகிறான். பூவிலுள்ள நறுமணத்தையும் தேனையும் தும்பி விரும்புவது போன்று மனிதனாய்ப் பிறந்திருப்பவன் பரமனையே நாடியிருக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறான்.

நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

215. பூஏறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாஏறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாஏறு சோதியும் வானவரும் தாமறியாச்
சேஏறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

படைப்புத் தெய்வமாகிய பிரம்ம தேவனும், இந்திரனும், அழகிய சரஸ்வதியும், மகா விஷ்ணுவும், நான்கு வேதங்களும், சந்திரன், சூரியன் அக்கினியாகிய பெருமை பொருந்திய சோதிகளும், தேவர்களும், சிவபெருமானை முற்றும் அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அத்தகைய ரிஷப வாகனனைப் போற்றி அரச வண்டே நீ ரீங்காரம் செய்வாயாக.

216. நானார்என் உள்ளமார்
ஞானங்களார் என்னையாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை
ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி

ஊனார் உடைத்தலையில்
உண்பலித்தேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

தேவர் பெருமான் என்னை ஆட்கொள்ளாது விட்டிருப்பானாகில் எனக்கு ஒரு மதிப்பும் இல்லை. என்னை மதிக்கும்படி புத்தி கெட்டவர் யாரும் இல்லை. மாமிசம் பொருந்திய பிரம்ம கபாலத்தில் பிட்சை யேற்று உண்கிற அம்பலவானனது அமிர்த சொரூபத்தைக் கோத்தும்பீ நீ ஊதிப் போற்றுவாயாக.

217. தினைத்தனை உள்ளதோர்
பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும்
பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும்(பு) உள்நெக
ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ

பிருங்கராஜனே, பூவில் இருக்கிற ஒரு சிறு துளி தேனில் நீ விருப்பங் கொள்ளாமல் ஆனந்தக் கூத்த னிடத்து இருக்கும் பரமானந்தத் தேனில் நீ லயமாகிப் பின்பு அதை விளம்பரம் செய்க. குனிப்பு -கூத்து.

218. கண்ணப்பன் ஒப்பதோர்
அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்ஒப்பில்
என்னையும் ஆட்கொண்டருளி

வண்ணப் பணித்தென்னை
வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

அன்பின் உச்ச நிலையில் கண்ணப்பன் இருந்தான். அன்பின் ஆரம்ப நிலையில் நான் இருக்கிறேன். ஆயினும் என் தகப்பன் கீழ் நிலையில் உள்ள என்னைக் கருணையினால் ஆட்கொண்டு என்னைக் குணவான் ஆக்கும்படி செய்து அருளினான். நுண்ணியதாகப் பொடி பண்ணிய திருநீற்றையுடைய அவனிடத்துச் சென்று வண்டுகளுள் வேந்தே நீ ஒலிப்பாயாக.

219. அத்தேவர் தேவர்
அவர்தேவர் என்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப்
புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென்
பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

வண்ணத்தில் பெரிய வண்டே, அந்தத் தேவர் பெரியவர், இந்தத் தேவர் பெரியவர் என்று பொய்த் தேவரைப் புகழ்ந்து பேசிப் புலம்புகின்ற இவ்வுலகில், எனக்குப் பிறவித் தொடர்பு ஒன்றும் இல்லாமல் ஒழியும்படி நான் பற்றி நிற்கின்ற மெய்த்தேவனாகிய சிவபெருமானுக்கே நீ சென்று நாதம் ஊதுவாயாக.

220. வைத்த நிதிபெண்டீர்
மக்கள்குலம் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற்
பிறப்போ(டு) இறப்பென்னும்

சித்த விகாரக்
கலக்கம் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

ஈட்டிய செல்வம், கொண்ட மனைவி, பெற்ற புதல்வர், கருதிய குலம், பயின்ற கல்வி ஆகிய இவையாவும் மயக்கம் கொண்டுள்ள இவ்வுலகில் பிறப்பு இறப்பு என்கின்ற மனோ பாவனைகளை உண்டு பண்ணக் கூடியவைகள். இத்தகைய மனத்தோற்றங் களைத் துடைத் தருளிய ஞானவடிவினனாகிய பரமனிடத்துப் போய் தும்பிக் கோவே நீ ரீங்காரம் உண்டு பண்ணுவாயாக.

221. சட்டோ நினைக்க
மனத்தமுதாம் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ
கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம்
உருவறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

உள்ளத்திற்கு அமிர்தம் போன்ற சிவபெருமானை நினைக்கில் நஷ்டம் ஏதேனும் உண்டா? இல்லை. அழியாத இறைவனது திருவடியை நான் மறந்து விடுவேனோ? அதை நினைக்க இணங்காத பாவிகளின் வடிவங்களைக் காணவும் நாம் சம்மதியோம். சீர்மையில் எல்லார்க்கும் மேலேனாகிய சிவனை வண்டு வேந்தே நீ சென்று ஊதுக.

222. ஒன்றாய் முளைத்தெழுந்(து)
எத்தனையோ கவடுவிட்டு
(8) நன்றாக வைத்தென்னை
நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கு
எம் அனைக்கும் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

தான் ஒரு முதல் பொருளாய் நின்று, தன்னிடத்திருந்து எத்தனையோ கிளைகளைத் தோற்றுவித்தான் பரமன். என்னை நலமுடையவனாக வைத்து, பல்லக்கில் நாயை ஏற்றுவித்தது போன்று அடியார் நடுவில் இருக்க வைத்தான். அவன் எனக்குத் தந்தை, என் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் தந்தை. அப்பெருமான் அழியாத பொருள் என்று தும்பியரசே, நீ அவன்பால் சென்று கீதம் வாசிப்பாயாக. செல்வன் + கு = செல்வற்கு

223. கரணங்கள் எல்லாம்
கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்களே சென்று
(9) சார்தலுமே தான்எனக்கு
மரணம் பிறப்புஎன்(று)
இவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

[illegible] கருவி கரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். அவனுடைய திருவடியைச் சாருமிடத்து, [illegible] மரண மயக்கம் இல்லை. தும்பிக்கோவே, [illegible] சென்று இசை பாடுக.

224. நோயுற்று மூத்துநான்
நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து
(10) நாயுற்ற செல்வம்
நயந்தறியா வண்ணம்எல்லாம்
தாயுற்று வந்தென்னை
ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

நுந்து-மெலிந்து. தேய் -தேசு, ஒளி.

நோய் வாய்ப்பட்டு விரைவில் முதுமையடைந்து தானாக நடக்க முடியாமல் தள்ளப்படுகின்ற கன்று போல் நான் இருக்கிறேன். பொருட் செல்வத்தை நாய் அறிந்து விரும்புவதில்லை. அது போன்று அருட் செல்வத்தை அறிந்து விரும்பாதவனாக இருக்கிறேன் ஆயினும் தாயின் கருணை கொண்டு தேஜோ மயன் என்னை வந்து ஆட் கொண்டான். தும்பிராஜனே. நீ அவன்பால் சென்று சப்தத்தை உண்டு பண்ணுவாயாக

225. வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ்(சு) உருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
(11) அன்னம் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

வலிய நெஞ்சத்தையுடைய கள்ளன், மன அமைப்பிலோ இளகாதவன் என்று என்னைப் புறக்கணிக்காமல், எனது கல் மனத்தை உருகும்படி செய்து ஆட்கொண்டவன் அம்பலவாணன். அவனது தில்லையில் அன்னங்கள் கூடியிருந்து அலங்கரிக்கின்றன. அவனது பொன்போன்ற திருவடிக்கு வேந்தாகிய வண்டே, நீ இனிய சங்கீதம் பாடுக.

226. நாயேனைத் தன்னடிகள்
பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன(து) உள்ளப்
பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென்
செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

நாய்போன்ற என்னைக் கருவியாகக் கொண்டு இறைவன் தன்னைப் புகழ்வித்துக் கொண்டான். பேய் போன்ற என் மனக் குறைபாடுகளைப் பொறுக்கும் பெருமை அவனுடையது. என் பணிவிடைகளை இகழாது அவன் ஏற்றுக் கொண்டான். அவன் தாய் போன்றவன். பெரிய தும்பி, நீ அவனிடம் போய் இசை முழக்குக.

227. நான்தனக்(கு) அன்பின்மை
நானும்தா னும்அறிவோம்
தான்என்னை ஆட்கொண்ட(து)
எல்லாரும் தாம்அறிவார்
ஆன கருணையும்
அங்குற்றே தான்அவனே
கோன்என்னைக் கூட்டக்
குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ.

நான் அன்பு இல்லாதவன் என்பதை நானும் அவனுமே அறிவோம். ஆனால் அவன் என்னை ஆட்கொண்டதை உலகம் அறியும். இதுதான் அவனுடைய கருணை. அவனுக்கும் எனக்கும் பிரியாத யோகம் உண்டாகும்படி பெரிய தும்பி, நீ இனிய இசையைக் கிளப்புவாயாக.

228. கருவாய் உலகினுக்(கு) அப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய்
ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

தேவன் + கு = தேவற்கு. கருவாய் - பிறப்பிடமாய்.

உலகுக்கு அவன் இருப்பிடமானான். அந்தந்த [illegible] இருப்பவன் அவனே. இவ்வுலகில் மணம் நிறைந்த பூவை அணிந்துள்ள கூந்தலையுடைய உமா தேவியாரோடு எழுந்தருளியவன் அவன். அருவமாயிருப்பவன் அவனே. அந்தச் [illegible] வேதம் பயிலும் அந்தணனும் அவனே. அந்தச் [illegible] னிடம் வண்டு மன்னா, நீ சென்று [illegible] பண்ணுவாயாக.

229. நானும்என் சிந்தையும்
நாயகனுக்(கு) எவ்விடத்தோம்
தானும்தன் தையலும்
தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானும் திசைகளும்
மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே
சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

தேன் உந்து - தேனிடத்துச் சென்று. தையல் - உமாதேவியார்.

அம்பிகா சமேதனாய் வந்து அவன் ஆட்கொள்ளா திருந்தால் நான் கெட்டிருப்பேன். என் மனமும் கெட்டிருக்கும். ஆகாயம், திக்கு, கடல் ஆகிய அனைத்தும் ஆக இருக்கும் ஈசனது திருவடியாகிய தேனிடத்துச்

230. உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம் பிரான்என்னை வேறேயாட்
கொள்அப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

அவன் மனாதீதன். சிந்திக்கும் அளவு பொய் போகாத பேரின்பத்தை நல்கும் கருணைக் கடல் அவன். உபகாரம் செய்கிற எம்பெருமான் அவன். என்னைத் தனித்து அடிமை கொள்ளுகிற அந்த இறைவனிடம் அன்புடன் சென்று பெரிய வண்டே நீ கானம் செய்வாயாக.

231. பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாஎன் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்தன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

அநித்தியப் பொருட்களை நித்தியப் பொருட்கள் என்று பற்றுவைத்துக் கிடந்த என்னை அவன் உய்வித்தான். ராஜவண்டே, நீ செம்மை நிறைந்த அவன் திருவடியின் கண் சென்று அப்பனே, ஆருயிரே, அம்பலவாணா என்று போற்றி நாதம் கிளப்புவாயாக.

232. தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ.

அவன் அர்த்த நாரீசுவரன். சிவ சொருபத்தில் அவன் தோல், குழை, நீறு, சூலம் ஆகியவைகளைத் தாங்கியிருக்கிறான். அம்பிகை தன் சொருபத்தில் துகில், தோடு, சாந்து, கிளி, வளை ஆகியவற்றை உடைத்தாய் இருக்கிறாள். இவ்விருபால் வடிவத்திட்டத்துப் போய்த் தும்பி வேந்தே, நீ இனிய இசையை உருவாக்குவாயாக.

3. கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத்(து) உறுதுயர் ஒன்றொழியா
வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளும் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

கடியன்-கொடூரமானவன்; கலதி-கேடு விளைவிப்பவன்; ஒழிந்தான் - நிறைந்தான். தெள்ளும் - தெளிவாகும்.

என்னைக் கள்ளன் என்றோ, கொடூரமானவன் என்றோ, கேடு உடையவன் என்றோ புறக்கணிக்காமல் வள்ளல் ஆகிய சிவன் படிப்படியாக வந்து என் உள்ளத்தில் முழுவதும் குடிகொண்டுள்ளான். என் மனத்தில் இருந்து என்னை உறுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற துயரங்களையெல்லாம் ஒன்றுவிடாது அவனது தெளிந்த சந்நிதியில் தெரிவிக்கும் முறையில் ராஜதும்பி, நீ ரீங்காரம் பண்ணுவாயாக.

234. பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்(று)
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்தத்
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

ஏமாறி -மனம் கலங்கி; இறுமாக்க -களிப்படைய.

சிவனாரை விளக்குவது கடினம் என்று பிரம்மதேவனும் திருமாலும் மனம் கலங்கி நிற்கின்றனர். ஆனால் அவனைப் புகழ்ந்து பேசுதலில் நான் களிப்பு அடைந்தேன். ஏனெனில் நாய்க்கு ஓர் உயர்ந்த ஆசனம் தருவது போன்று அவன் என்னை உயர் நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளான். அக்கினிபோன்ற திருமேனியுடைய அவனிடம் போய்த் தும்பிமன்னா, நீ அவனது பெருமையைப் பாடுவாயாக.